

سردبیر: ندا مقدمی
مدیرمسئول: الهه الله وردی

نشریه فرهنگی - سیاسی

بِه نَفَر

شماره ۲۷۵ - آذرماه ۱۴۰۲

صاحب امتیاز:
بسیج دانشجویی دانشگاه زنجان

ویژه نامه

حماسی

And We gave Warning to the Children of Israel in the Book, that twice would they do mischief on the earth and be elated with mighty arrogance!

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا
السورة الإسراء ، آية ۴

ما در تورات به بنی اسرائیل خبر دادیم که قطعاً دو بار در زمین فساد می کنید و [در برابر طاعت خدا] به سرکشی و طغیان [و نسبت به مردم به برتری جویی و ستمی] بزرگ دچار می شوید.

فهرست مطالب نشریه

۲	.....إِتْحِدُوا.....	2
۲	.....از نیل تا فرات.....	2
۳	.....منع تشکیل حکومت توسط تورات.....	3
۳	.....چه کیسه مقصر است؟.....	3
۴	.....جیلُ الحاجز.....	4
	.....For one more moment.....	4
	.....Al-Aqsa Storm.....	4

گردآوری و نگارش مطالب:

مهدی راغب، مزده معبودی، عدرا اسکویی، مبینا قاسملو، مهسا رستمی، ندا مقدمی، الهه الله وردی

اتحدوا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ■ (سوره النسا القران كريم)
يا أهل العَرَبِ وَ الْعَجَمِ الْمُسْلِمِ، هَلْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ؟ كما كتب في القرآن الكريم.
وَعَدَالَهُ الْقَادِرِ الْجَبَّارِ نَصْرَاللَّهِ الْقَوْمِ الَّذِينَ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ كما نصرالله الرَّسُولَ مُحَمَّدَ نَبِيِّ فِي أَوَّلِ دَعْوَتِ السَّلَامِ.

يا أهل العَرَبِ وَ الْعَجَمِ الْمُسْلِمِ، اِتَّحِدُوا اِتَّحِدُوا فِي اِيْمَانِكُمْ وَ فِي السَّلَامِكُمْ وَ لَا تَفْرُقْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا.
يا أهل العَرَبِ وَ الْعَجَمِ الْمُسْلِمِ، نصرالله الشَّبابِ المَقَاوِمَةَ فِي الْعَزَّةِ وَ لَكُمْ وَاجِبُ الشَّرْعِي وَ الدِّيْنِي وَ الخَلَاقِي وَ الْاِنْسَانِي وَ الشَّرْفِ الْعَرَبِي وَ الشَّرْفِ اِسْلَامِي الحَمَايَةِ فِي الْعَزَّةِ وَ لَا تَخْفُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا.
وَ السَّلَامَ عَلٰى الطِّفَالِ الشَّهَدَاءِ الْعَزَّةِ.

The actions of Arab leaders

Caught by surprise, Arab leaders sprung into action only after the Arab public made it clear it would not tolerate Israeli atrocities against Gaza's 2.3 million Palestinians. Although Palestine has been and remains the foremost Arab issue, speaking up is all they have done, mostly in babble and cliches.

In their Arab League meeting in Cairo on October 11, Arab foreign ministers condemned the killing and targeting of civilians "on both sides", equating the occupied and the occupiers, a Palestinian resistance group and the Israeli occupation army. They spoke vaguely about the need for peace, as Israel set off to re-enact the 1948 Nakba (catastrophe) with another round of violent ethnic cleansing.

Official Arab support for the Palestinian cause has persistently waned over the years. It started with Egyptian President Anwar Sadat's decision to sign a peace treaty with Israel in 1979. Three years later, no one tried to stop the Israeli invasion of Lebanon, which expelled the Palestine Liberation Organization (PLO) from the country and paved the way for the emergence of Hezbollah in Lebanon and Hamas in Palestine.

Today, Arab leaders may be willing to speak out for Palestine, but few are ready or capable of walking their talk. Those with the means to influence events do not mean what they say, and the few who mean what they say lack the means to follow through

colonial enterprise in their midst, but they have also been indifferent to the plight of the Palestinians, just as they have been towards the suffering of their citizens.

In fact, some regimes have treated their people almost as badly as Israel has treated the Palestinians. Many have spoken for Palestinian rights only because that has given them a semblance of legitimacy in the eyes of their people

از نیل تا فرات

طرح پرچم اسرائیل، اولین بار در گردهمایی اعضای سازمان جهانی صهیونیسم، در سال ۱۸۸۵ و همچنین در اولین کنگره صهیونیسم سال ۱۸۹۷ به نمایش درآمد.

در مرکز پرچم اسرائیل، ستاره داوود نقش بسته است. ستاره داوود، نماد رایج یهودیت از زمان کتاب تورات به شمار می‌آید. یکی از دلایل گسترش استفاده از این نماد، مقابله با صلیب مسیحیان بود.

روایتی است که بیان می‌کند که ستاره شش پهلو که مجموعه عناصر عالم را نشان می‌دهد، نشانگر قدرت عظیم حضرت سلیمان است.

اکثر یهودیان همانند فراماسونرها، حضرت سلیمان را پادشاه و جادوگر می‌دانند و نه پیامبر! ستاره شش گوش یا مهر سلیمان در بین یهودیان علامتی اعتقادی نیست؛ بلکه نشان دهنده ارادت آنها به حضرت سلیمان (از دید پادشاه و جادوگر) است.

دو نوار آبی در پرچم اسرائیل که دو طرف این ستاره شش است؛ شعار از نیل تا فرات را در سینه دارد.

شعارشان در دو خط پرچمشان کاملا مشخص است. شعارشان دستیابی به سرزمین موعود است و سرزمین موعودشان تنها فلسطین اشغالی نیست؛ بلکه آنها سرزمین موعودشان را از نیل تا فرات می‌دانند.

منع تشکیل حکومت توسط تورات

**We're not Palestinian; but here We stand, our eyes telling a thousand stories about a land...! A land of hope, a land of courage, trust and faith...
A land where a child is braver than a million human...!**

به راستی صهیونیسم چیست؟ آیا صهیونیسم طبق آموزه‌های دین یهود عمل می‌کند؟ خاخام واپس در جواب می‌گوید: «صهیونیسم حرکتی ضد دینی و ضد سیاسی برای حاکمیت و غصب سرزمین مقدس بود که در حرکت خود برای مشروعیت و مقبولیت، توسل به مسائل مذهبی و تورات را به صورت ظاهری در دستور کار خود قرار داد. اگر صهیونیست‌ها به این جنبه‌ها متوسل نمی‌شدند و خود را بدون صبغه الهی معرفی می‌کردند، هیچ‌گاه نه از نظر دینی و نه از نظر حقوقی مقبولیت نمی‌یافتند. فی‌الواقع آنان خود را با پوسته‌ای دین معرفی کرده‌اند و بر خلاف دین عمل می‌کنند. صهیونیسم بر پایه سکولاریسم بنا شده است و آنان برخلاف خواست خداوند در زمین عمل می‌کنند.

صهیونیسم دارد از دین یهود به عنوان ابزار استفاده می‌کند و این همان ارتداد است! حکومت کردن در دین یهود معنی ندارد؛ زیرا خداوند آن‌ها را در تورات از تشکیل حکومت بر حذر داشته و آنان را برای این کار منع داشته است؛ چون در آن صورت تبعید بنی‌اسرائیل تمام می‌شود.

بسیاری از یهودیان بر باطل بودن صهیونیسم ایمان دارند، مثال بارز آن؛ در همین طوفان‌القصی بود که برخی از یهودیانی که حتی ساکن اسرائیل بودند، از حکومت اسرائیل بیزاری می‌جستند و موافق آتش‌بس بودند و از فلسطین طرفداری می‌نمودند. برخی از آن‌ها حتی پرچم کشور فلسطین را بر سر در خانه‌ی خود آویخته بودند. نابودی اسرائیل امری نزدیک است و این حکومت به زودی نابود خواهد شد! همان‌طور که می‌دانیم یاری خداوند نزدیک و است و مظلوم بر ظالم غالب می‌گردد!»

چه کیسے مقصر است؟

این روزها که هر لحظه اخبار جنگ از سرزمین زیتون مخابره می‌شود و صدای مظلومیت مردم فلسطین به گوش جهانیان می‌رسد، این مسئله خیلی شنیده می‌شود که شروع کننده جنگ، نه رژیم صهیونیستی بلکه حماس و خود مردم فلسطین بوده‌اند! برای حکومتی که روی استخوان‌های پیکر مردم بی‌گناه بنا شده، عوض کردن جای جلا و شهید جزء عادت‌هاست! اما باید ببینیم تاریخ تا چه حد این ادعا را تایید می‌کند؟ اگر تاریخ را نگاه کنیم، جنگ رژیم صهیونیستی و فلسطین سبکه‌ای طولانی دارد! پس از حدود ۵ دهه مهاجرت یهودیان به فلسطین و اشغال سرزمین‌های فلسطینیان، اولین جنگ بین اعراب و رژیم صهیونیستی در ۱۴ می سال ۱۹۴۸ شروع شد. در این روز که به یوم‌النکبه معروف است، رژیم صهیونیستی اعلان استقلال کرد و تمامی ارگان‌های فلسطینی در اثر یورش‌های پی در پی نیروهای ارتش یهودی نابود شدند و بیش از ۵۳۱ شهر و روستا ویران گردید! در نتیجه آن، ارتش چهار کشور عربی مصر، سوریه، اردن و عراق وارد بخش‌هایی از فلسطین شدند و جنگ درگرفت! پس از یک سال جنگ، در حالی آتش‌بس اعلام شد که بیش از ۸۰۰/۰۰۰ فلسطینی در طول این جنگ از کشور خود رانده شده بودند!

در سال ۱۹۵۶ دولت مصر کانال سوئز را ملی اعلام کرد و عبور کشتی‌های اسرائیلی از این کانال ممنوع شد؛ همین اتفاق موجب شروع دومین جنگ بین اعراب و رژیم صهیونیستی گردید که مجمع عمومی سازمان ملل این حمله یک‌جانبه رژیم صهیونیستی را محکوم کرد و خواهان آتش‌بس فوری شد که البته با دخالت انگلستان و فرانسه و توافق افتاد ولی در نهایت کانال سوئز برای مصر ملی اعلام شد.

در سال ۱۹۶۷ رژیم صهیونیستی به بهانه تحریکات کشورهای عربی، طی ۶ روز صحرای سینا، کرانه باختری، رود اردن، نوار غزه، بلندی‌های جولان و شهر قنطره را به اشغال در آورد. این جنگ به جنگ ۶ روزه معروف است که طی آن حدود ۱/۰۰۰/۰۰۰ فلسطینی آواره شدند! در پایان جنگ، شورای امنیت طی قطعنامه‌ای، رژیم صهیونیستی را ملزم به تخلیه همه مناطق اشغال شده کرد ولی این قطعنامه تاکنون اجرا نشده است!

در سال ۱۹۷۳، درست در روز مراسم کیپور یهودیان، ارتش کشورهای مصر و سوریه عملیات غافلگیرانه‌ای بر علیه رژیم صهیونیستی در بلندی‌های جولان و شرق کانال سوئز انجام دادند. در هنگام انعقاد قرارداد آتش‌بس نیروهای مصری قسمت‌های شمالی ساحل شرقی کانال سوئز را به کنترل خود در آورده بودند ولی نیروهای رژیم صهیونیستی از کانال عبور کرده و در خاک مصر پیشروی کردند. در بلندی‌های جولان نیز اتفاق مشابهی افتاده بود؛ در این جنگ خسارات زیادی به ارتش رژیم صهیونیستی وارد شد و علی‌رغم نتیجه جنگ که به نفع رژیم صهیونیستی بود، از آن به عنوان شکست بزرگ در تاریخ یاد می‌شود؛ تا جایی که این حجم از خسارات، نخست وزیر رژیم صهیونیستی را مجبور به استعفا کرد!

جنگ ۳۳ روزه در سال ۲۰۰۶ آخرین جنگ مهم رژیم صهیونیستی در دهه‌های اخیر است که بین حزب‌الله لبنان و رژیم صهیونیستی اتفاق افتاد. هر چند در این جنگ مرزی تغییر نکرد و از هیچ‌کدام از طرفین به عنوان پیروز جنگ نام برده نشد اما برای ارتش رژیم صهیونیستی با وجود حمایت‌های همه جانبه‌ای که از سمت آمریکا می‌شد، قرار گرفتن در مقابل حزب‌الله لبنان و مواجه شدن با مقاومت یک ماهه این گروه، به خودی خود شکست بزرگی محسوب می‌شد!

به اذعان تاریخ، آغازگر جنگ در همه این جنگ‌ها رژیم صهیونیستی بوده و طرف مقابل فقط به دفاع از خود پرداخته است! تنها در دو مورد بوده که شروع کننده جنگ فلسطینی‌ها بوده‌اند؛ یکی جنگ روز کیپور و دیگری طوفان‌الاقصی! تحلیل طوفان‌الاقصی بدون دیدن سبکه تاریخی جنگ‌های بین رژیم صهیونیستی و فلسطین، نگاهی ناقص به روند طی شده از دهه‌ها قبل تاکنون است! کنار هم گذاشتن تکه‌های پازل تاریخ سرزمین زیتون، نشان می‌دهد که رسانه‌ها به هیچ عنوان راوی خوبی برای روایت این نسل‌کشی نیستند! تاریخ بهتر از هر کسی قضاوت می‌کند! تاریخ بخوانید!

For one more moment...

Caught by surprise, Arab leaders sprung into action only after the Arab public made it clear it would not tolerate Israeli atrocities against Gaza's 2.3 million Palestinians. Although Palestine has been and remains the foremost Arab issue, speaking up is all they have done, mostly in babble and cliches.

In their Arab League meeting in Cairo on October 11, Arab foreign ministers condemned the killing and targeting of civilians "on both sides", equating the occupied and the occupiers, a Palestinian resistance group and the Israeli occupation army. They spoke vaguely about the need for peace, as Israel set off to re-enact the 1948 Nakba (catastrophe) with another round of violent ethnic cleansing.

Official Arab support for the Palestinian cause has persistently waned over the years. It started with Egyptian President Anwar Sadat's decision to sign a peace treaty with Israel in 1979. Three years later, no one tried to stop the Israeli invasion of Lebanon, which expelled the Palestine Liberation Organization (PLO) from the country and paved the way for the emergence of Hezbollah in Lebanon and Hamas in Palestine.

Today, Arab leaders may be willing to speak out for Palestine, but few are ready or capable of walking their talk. Those with the means to influence events do not mean what they say, and the few who mean what they say lack the means to follow through

colonial enterprise in their midst, but they have also been indifferent to the plight of the Palestinians, just as they have been towards the suffering of their citizens.

In fact, some regimes have treated their people almost as badly as Israel has treated the Palestinians. Many have spoken for Palestinian rights only because that has given them a semblance of legitimacy in the eyes of their people.

برای یک لحظه بیشتر...

تو را دیده‌ام که از میان نرمی‌ها و لا به لای سختی‌ها به بوسه خورشید می‌رسی...

تو را دیده‌ام که در قامت سبزه بر دریایی از غبار ایستاده‌ای و همچون ستاره‌ای در آسمان نیلی جایی برای خود می‌یابی...

تورا دیده‌ام که همچون شکوفه‌ها می‌شکفی و بوم دنیا را با رنگی از طبیعت نقاشی می‌کنی...

حال تو همان گل زیبایی، که برای زندگی می‌جنگد...! گلی که عمر کوتاهی دارد، اما عظمت، جلال و شکوه امید بزرگی را به آغوش کشیده است...، شکوهی که شور و اشتیاق زندگی را برای ما به ارمغان می‌آورد...!

ای فلسطین، من تو را دیده‌ام! تورا دیده‌ام که چگونه به مسیر رسیده‌ای، که چگونه شکوفا می‌شوی تا تمام زندگی را در آغوش بگیری...!

چه کسی می‌گوید که عمر تو به کوتاهی عمر یک گل در جنگل وحشی است...؟

چه کسی می‌گوید که این یک رویاست، فلسطین...؟
چه کسی می‌گوید...؟

دستان من اما...، تو را حفظ می‌کنند، حتی برای یک دقیقه بیشتر...
چشمان من اما...، تو را تماشا می‌کنند، و حتی برای یک لحظه بیشتر تو را به آغوش می‌کشند...

و نفس من اما...، تنها تو را می‌خواند، فلسطین!

کسی که به شکوفا شدن در این دنیای ظالم ایمان دارد...

من به فلسطین ایمان دارم، من ایمان دارم...

جیل الحاجز

آیا تاکنون عبارت «جیل الحاجز» به گوشتان خورده است؟

آیا می‌دایند پشت سیم خاردارهای منطقه بسته نظامی چه اتفاقاتی می‌افتند؟

محلله‌هایی که به خاطر سیاست اسرائیل، ممکن است حتی به مدت ۲۰ سال اجازه ورود و خروج به آن‌ها وجود نداشته باشد!

زنان بارداری که هنگام تولد نوزادشان پشت این سیم خاردارها اجازه رسیدن به بیمارستان را ندارند! بیش از ۸۰۰۰ کودک فلسطینی که پشت این ایست‌های بازرسی به دنیا آمده‌اند و به نسل ایست و بازرسی معروف‌اند! آمار سالانه تعداد مادران و نوزادانی که پشت ایست بازرسی از بین می‌روند، منتشر می‌شود!

مردی که درد کشیدن همسر و فوت همسر یا فرزندش را به چشم می‌بیند! زنی که همسرش فقط به خاطر این‌که سر کار رفته و خانه‌اش در همان روز جزء منطقه نظامی شده، به مدت ۱۴ سال از دیدن همسرش محروم می‌شود، فرزندانش را به تنهایی بزرگ می‌کند و از روی پشت بام خانه‌اش به جایی در دوردست‌ها اشاره می‌کند و به نوه‌اش می‌گوید که پدر بزرگ تو آن جاست...!

آری، مردم فلسطین این‌گونه کشته می‌شوند وَ الْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ!

{وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ}

«و خواستیم بر کسانی که در آن سرزمین فرو دست شده بودند منت نهمیم و آنان را پیشوایان

[مردم] گردانیم و ایشان را وارث [زمین] کنیم»

سوره قصص، آیه ۵

Al-aqsa Storm

Running through our veins
Palestine's pain Palestine's blood
How can human eyes be blind
to all the children sacrificed
Is it wrong to fight against
The enemy who took your land?
What has made them suffer from
Defenseless people take revenge
Hear me you, The world of deaf
I'm the cry of innocence
Hear me loud and Don't ignore
The way the bodies left their souls
we cry, and pray and then adore
Hometown worths a thousand more
We hope the greenest future near
Oppressors soon will die in fear
Till God's with us we're not alone
Up and rise, the Aqsa storm

نوار غزه کجاست؟

Where is the Gaza Strip?

این یقع قطاع غزّة؟

فلسطین پیروز است